

sikre, at det støttede nybyggeri netop får det omfang, som vurderes at være ønskeligt ud fra mere overordnede samfundsmæssige hensyn. Det såkaldte omdrejningspunkt, der danner overgrænsen for de anskaffelsesudgifter, som staten årligt vil yde støtte til, fastsættes efter aftale mellem regeringen og de kommunale parter, og omdrejningspunktet i 1995 er fastsat uændret i forhold til 1994.

Oplysninger om tilsagngivning i 1994 viser, at der er sket en vis forskydning i nybyggeriet hen imod flere ældreboliger og færre almennyttige boliger og ungdomsboliger. Under en tidligere debat havde jeg lejlighed til at offentliggøre tilsagnet om antallet af ældreboliger for 1995, der på daværende tidspunkt lå på 3.100, og jeg kan oplyse, at tallet i dag er 3.300. Ifølge de oplysninger, Boligministeriet er i besiddelse af, er der i 1994 ikke sket en fuld udnyttelse af omdrejningspunktet for støttet byggeri. De foreløbige tal tyder på, at det dog kun er godt 10 pct. af omdrejningspunktet, som ikke er blevet udnyttet, men den faktiske udnyttelse kender vi først, når alt det byggeri, der blev givet tilsagn om i 1994, er blevet påbegyndt.

Decentraliseringen af det støttede byggeri indebærer som omtalt en større frihed for kommunalbestyrelserne, og når der således bygges lidt mindre end forudset, ser jeg det som et udtryk for, at kommunalbestyrelserne lever op til det ansvar, de også har fået i forbindelse med decentraliseringen. Jeg mener derfor, at det på nuværende tidspunkt vil være meget uheldigt at foretage ændringer af den nye ordning. Den bør have lov til at virke i en længere periode; men skulle det imidlertid mod forventning vise sig, at nybyggeriet udvikler sig anderledes end ønskeligt, vil regeringen selvfølgelig overveje, om det kan være nødvendigt med nye initiativer.

I den forbindelse kan jeg oplyse, at et udvalg, hvor bl.a. Kommunernes Landsforening og Boligselskabernes Landsforening er repræsenteret, i øjeblikket drøfter yderligere forenklinger og harmoniseringer på det støttede byggeris område, og udvalget vil ligeledes foretage en vurdering af virkningen af den gennemførte decentralisering. Selv om mætningstendenserne på boligmarkedet ikke er så udtalte som tidligere antaget, må man dog fortsat udvise en vis forsigtighed med hensyn til omfanget af det støttede byggeri. Dette skal også ses i forbindelse med de – om end begrænsede, det indrømmer jeg – tendenser til flaskehalse, som findes

inden for bygge- og anlægssektoren, og dette forhold er regeringen særdeles opmærksom på.

Jeg vil nu gå over til at kommentere de enkelte punkter i beslutningsforslaget.

Det foreslås, at der i 1995 og 1996 gennemføres en delvis statsrefusion af den kommunale grundkapital på 7 pct. af anskaffelsessummen ved opførelsen af støttet byggeri. Baggrunden for den kommunale grundkapital er at sikre, at kommunalbestyrelsen foretager en seriøs og grundig vurdering af behovet, før den giver tilsagn om opførelse af støttet nybyggeri. Formålet hermed er at sikre, at der ikke opføres støttede boliger, som der senere viser sig ikke at være behov for.

Det er således væsentligt, at beslutningskompetencen til at igangsætte støttet boligbyggeri følges af et økonomisk ansvar for kommunalbestyrelsen. Regeringen finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for at ændre størrelsen af den kommunale grundkapital, og jeg må på den baggrund afvise dette punkt i forslaget.

Det foreslås endvidere, at den kommunale lånebekendtgørelse ændres, så kommunen får mulighed for at lånefinansiere grundkapitalen. Mulighederne for lånefinansiering af grundkapitalen indgår i de forhandlinger med de kommunale parter i forbindelse med fastlæggelsen af kommunernes økonomi, som finder sted her i foråret. I 1994 var der ingen låneadgang til grundkapitalen, og det er aftalt med de kommunale parter, at der heller ikke i 1995 er nogen låneadgang. På denne baggrund kan jeg på nuværende tidspunkt ikke tilslutte mig forslaget om en ændring af lånebekendtgørelsen.

Herudover foreslås det, at regeringen skal sikre, at en forøgelse af det støttede boligbyggeri ikke fører til en reduktion af bloktilskuddet. Konkret foreslås det, at omdrejningspunktet sættes så meget op, at det med sikkerhed ikke vil blive overskredet. Omdrejningspunktet angiver det omfang af støttet nybyggeri, som regeringen finder ønskeligt, og for at sikre, at der er styr på statens udgifter, er det fastsat, at bloktilskuddet reduceres med et beløb svarende til de statslige merudgifter, såfremt omdrejningspunktet overskrides. Fastsættelsen af omdrejningspunktet indgår som nævnt i de årlige økonomiske forhandlinger mellem staten og kommunerne, og på denne baggrund kan jeg ikke tilslutte mig forslaget om en ændring af omdrejningspunktet.